

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΤΑ ΙΕΡΑ ΖΩΑ

Η λατρεία διά μέσους τών αιώνων. Οι Τούρκοι και τὰ κκακατερά. Γιατί δέν τρών λαγύ οί Αρβανίτες. Μιά άρχια παράδοσις. Οι Άγιοι ... κροκοδείλιοι !... Ένας πόλεμος πού βαστάσε χρόνια ελόκληρα, για έναν λευκόν ελέφαντα !... Πώς αγνωσθηκαν παντε βασιλείς και όχτρο χιλιάδες στρατιώτες. Οι Ιεροί πίθηκοι. Σωστόι ντροβεναγιάδες. Το «Κιρκιλέτσι». Ένα άγνωστο γιατρικό για τόν κοκκύτη. Πώς γίνεται κανένας... Άγιοι !... Οι Ιταλοί και ή κατσαρίδες κτλ. κτλ.

Είνε γνωστόν ότι οι άρχαιοί Αιγύπτιοι είχαν θεοποιήσει όμοια ζώα.

Άλλά και οι άρχαιοι

Έλληνες είχαν από ένα σιμβολικό ζώο για κάθε θεόν, έστρεφαν δέ δρώντας, μεγάλα φειδιά δηλαδή, στους ναούς, τά όποια περιποιούνταν ως μισμειών ιερές.

Κατ' απομίμησην και ό χριστιανισμός έτοιποθέτησε από ένα ζώον διάτα από κάθε Ευαγγελιστή. Για τόν Μάρκο π. χ. τόν λιοντάρι, για τόν Ιωάννη τον άετό και ούτω καθέξής.

Τά ιερά ζώα δέν τά έτροφαν ποτέ στην άρχαία εποχή, όπως δέν τρών οι Τούρκοι ποτέ τόν βόδι τόν κακατερό. Δέν τόν τρώνε δέ όχι γιατί τόν θεωρούν ιερό, άλλα γιατί θεωρούν ιερή την εργασία πού κάνει, να άνοτηρά την γη για να μάς δίνη φρούτι.

Επίσης οι Αρβανίτες δέν τρώνε τόν λαγύ. Γιατί λένε πως όταν έφτιασε ό Θεός τόν κόσμο, έβαλε όλες τις φούλες να παλαίψουν για να δώση τά περισσότερα αγαθά και την κριμαρία στη δυνατώτερη φύλη.

Τους γίνισε λοιπόν όλοις ό Τούρκος. Δέν έμνε δέ παρά μονάχα ό Αρβανίτης. Μόλις όμως τόν έπιασε στα χέρια τον ό Τούρκος και είδε ό Αρβανίτης ότι θα τόν έρωχνε καιτο, μεταμορφώθηκε άμέσως οι λαγύ και τράπησε μέσα στού Τούρκου τόν σακκούλι.

Από τούτο ό μύθ Τούρκος έγινε άφέντης και κώμος τού κόσμου, ό δέ Αρβανίτης ως τρωπιμένος στο σακκούλι τον μετέχει α' αυτός τών μεγαλίων του και εγκαταλείεται τού Τούρκου τ' αγαθά, την δύναμη και την ισχύν τον.

Από σεβασμό λοιπόν προς τόν λαγύ οι Άρναοίτες δέν τρώνε ποτέ λαγύ.

Σέ πολλά μέρη τού κόσμου ή λατρεία τών ζώων λαμβάνει πολύ περίεργη μορφή.

Μερικές Ινδικές φούλες, π. χ. λατρεύουνε τους... κροκοδείλους, ίσως γιατί τους τρώνε και γίνονταιον από την άχωση ζώη.

Ο Άγγλος συγγραφέης Κι πλιγ ζουτά σχετικώς:

— Τι είναι ζώον πού καθιστά τά ζώα ιερά;

Πρώτα-πρώτα βέβαια τόν έπιθλητικό παρουσιαστικό ενός θηρίου. Ο Ελέφαν, τόν λιοντάρι, ό άετός, τόν παγώνι λατρευτήσανε γι' αυτόν τόν λόγον άκριβώς.

Στό Σιάμ όποιος αναβάλλη ένα λευκό ελέφαντα στο δάσος παίρνει άμέσως τίτλο πρίγκηπος, όσο ταπεινής καταγωγής ή άν είναι. Του δίδεται επίσης μια μεγάλη άμοιβή και σέ όλη τη ζωή του δέν πληρώνει φόρους στο Δημόσιο.

Για να πιάσουν τόν λευκόν ελέφαντα στο Σιάμ δέν μεταχειρίζονται σκυλιά κωνα, με τά όποια πιάνον τους κωινούς ελέφαντας, άλλα σκυλιά από κόκκινο μετάξι. Όταν δέ τόν πιάσουν, άποσπώνται άμέσως στην... ύπρησιον τον πριγκίπου και μανδρινόν, για να τόν περιποιούνται. Τα φραγιά τού τά σκυβίονον μέσα σέ χριστούς δάσους και τόν όμοια τον τόν σκεπάζουν, για να μη τόν ταυπόιν τά έντομα, με πολύτιμα ύφασματα, γεμάτα κεντηματα και χρυσά κρόσια !...

Εδώ και διακόσια χρόνια άρχισε ένας μεγάλος πόλεμος μεταξύ Περγίν και Σιάμ για την άποκτηση ενός λευκού ελέφαντος. Ο πόλεμος αυτός βστάξε επί χρονιά πολλά, έγινε δέ άφορητά να σκοτωθούνε πάντε βασιλείς και όχτρο χιλιάδες στρατιώτες !...

Τον ελέφαντα, ως σμβόλο ιερό, τόν έχουν επίσης και οι Βραχμάνοι. Σιμβολίζει δέ τον θεόν της εύτυχίας, της μακροβιότητος και της... διανοήσεως !...

Ιδιαίτερο σεβασμό έχουν επίσης στας Ινδίας στούς ιερούς ταύρους και στούς... πίθηκους !...

Οι Ιεροί ταύροι γριφίζουν ελεύθερα στούς δρόμους και σάν άγριεύουν σχοτόνουν και μερικούς διαβάτες, οι όποιοι πηγαίνουν άσφακούς στών... Ινδικά παλάτια !...

Οι Ιεροί τέλος πίθηκοι τού ναού τού Μπεναρές έχουν γίνει άληγην πληγή στην πόλη. Τα ζώα αυτά μορφοιν να μπουν σ' όποιο σκίτι θέλουν και σ' όποιοδήποτε κακούστημα, να φάνε δει θέλουν, να τσάκισουν δει, θέλουν, χωρίς να τολμάν κανένας να τους έμποδισή.

Στην άρχαία Αίγυπτο ό κωκοκράτος πίθηκος άπέλαμβανε μεγάλον τιμόν, γιατί παριστάτο και ως διατητής στον Άδη και έρωχνε τας πράξεις τών νεκρών.

Έκατοντάδες χιλιάδων κωκοκράτων πίθηκων προσήσαν ταριχευμένοι στας Θήβας τίς Αιγύπτου. Τόση δέ μεγάλη ήταν ή άγάπη στούς πίθηκους στην άρχαία Αίγυπτο, ώστε οι βασιλείς, οι Ιερείς και οι μεγαλότους του Κράτους παρουσιάζονταν στις τέλετες ακολουθούσανε από ντουζίνες πίθηκων !...

Έκτός από τούς πίθηκους στην άρχαία Αίγυπτο και στην Ελλάδα έλατρευτο και ή γάτα.

Κοντά στην Κεβύλην έπάσχει μια λίμνη ιερά, περιφρουρείς τριακόσιον περίου μέτρων. Μέσα στη λίμνη άγχι ζώον μόνον Ιεροί... κροκοδείλιοι, για τί λατρεία τών όποιων κτίσει γυφο άσφατους ναούς.

Κιτά τούς άρχαίους Αιγύπτιους και τούς σημερινούς... Ρωμαίους, και τόν φειδι είναι θεότης προστάτουσα τον κόσμο !

Ο σκαρβάσιος πάλιν, ό χρυσοκράβητος δηλαδή, ή, όπως τον λέει ό λαός, ό εχρησιμοποίητουλας, έδαφονθη πάντοτε στην Αίγυπτο ως σμβόλο της αιδίας Ζωής.

Ένα έντομο, πού ή έπιστημη τόν λέει ό προσεγγυμένος μάντης και ό Έλληνας λέος κωκοκράτος έπειδή νομίζει ότι άν τόν κάρη, τόν κωνοσή και τόν κάρη σκηνή μπορεί να θεοποιηθή μ' αυτή τόν κωκοκράτος (κωκοκράτη) τών μικρών παιδιών, θεωρείται σε πολλά μέρη τού κόσμου ότι έχει ύπερφυσική δύναμη.

Τό έντομο αυτό όνομάσθηκε προσεγγυμένος μάντης από την στιγμή πού παρουν όταν παραφύλαξι να πιάση τόν μικρότερο έντομο, από τόν όποιο τρέφεται. Στεκε δηλαδή όρθο έπάνω στό χιλιάδι με τά πιάνα τών πόδια, και έρωχνει τόν σωμα του και τά δου κερσινα τών πόδια, σάν χερσιν, προς τά έπάνω. Έτσι μαντεύεται σάν να προσεγγίζεται στο έθεο !

Τό έντομο αυτό στην Ιταλία και τη Νότιο Γαλλία ό χοιροκό τόν θεωρούν ως ιερό. Ο φόρος ενός τέτοιου έντόμου θεωρείται μεγάλη άμαρτία. Πιστεύουν δέ ακόμα ότι πέφτει μεγάλη δυστυχία στο σπίτι έξωτον πού θα σκοπισή ένα εχρησευζόμενο μάντης.

Οι Άραβες πιστεύουν ότι ό προσεγγυμένος μάντης είναι ιερός, γιατί εκτός τών άλλων, όταν προσεγγίζεται έχει γυρισμένο τόν πρόσωπό του προς τή Μέκκα.

Οι Ουρεντιότοι λατρεύον τόν έντομον αυτό ως άγιον.

Άν δέ τέρη να καθισή σε κανέναν τόν κεφάλι, ό εύτυχμένος αυτός άνθρωπος γίνεται άριστός... Άγιος και ός τούτοιν πάλιν τόν δοξάζουν και τόν περιποιούνται οι συγγρομαιοι του.

Οι κάτοικοι τέλος της Σαυδηνίας πιστεύουν ότι μεγάλη εύτυχία και εύλογία Θεού σκεται τόν σπίτι, έπάνω στο όποιο θα καθισή αυτό τόν έντομο.

Στη μέση Ιταλία πιστεύουν επίσης ός ιερό ζώο και τίς... κατσαρίδες ! Εύτυχισμένο δέ θεωρείται τόν σπίτι πούχει άφθονες κατσαρίδες, τίς οποίες κωμικά κωκοκρά δέν έξολοθρεύει, όσο κ' άν είναι ενοχλητικές.

Τόν περιεστέρο, ό άμνος και ό άετός είναι τά ιερά σμβόλα τών χοινοπαών.

Στά παλιά χρόνια τά πανδοχεία στην Άγγλία έρωχναν τόν όνομά τους από τά ιερά αυτά ζώα, ή συνήθεια δέ αυτή έξακολουθεί και σήμερα.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΥΣΤΥΧΙΕΣ

Υπάρχουν πολλά είδον δυστυχισμένων. Ο Κολομβός π. χ. δέν κατορθώνει να συνδύει τόν όνομά του με την αναβάλλη τού νέου κόσμου. Κι ό Γεωλλοτιν δέν μπορείσε να χωρίση τόν δικό του άτ' την έφευγής της λαμητόμου (γυλωτινας).

